

mende, idet han hellere, saavidt muligt, vilde betale, end tvinges ind i saadan Arbejdsanstalt, men ifald Bidragene dog ikke ad Frivillighedens Vej erhøldtes, kunde have den meget praktiske Virkning, at vedkommende Fruentimmer, hvem Alimentationsbidraget tilkom, gennem den Skyldiges Arbejdsfortjeneste kunde blive istand til at faae det. — Jeg skal saaledes, ligesom det ærede Medlem, meget henstille, om der ikke kunde være Anledning til at tage under Overveielse, om ikke en lignende Bestemmelse kunde være rigtig og praktisk ogsaa under vore Forhold.

Casse: Paa Grund af de Udtalelser, der have fundet Sted, siden jeg tillod mig at begjære Ordet, kan jeg fatte mig i Rorthed. Efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein) httrede sig i Slutningen af sit Foredrag med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 5 angaaende Afsoningen af Alimentationsbidrag, er det klart, at han i høi Grad tilbagefaldte de stærke Angreb, han havde gjort paa dette Ændringsforslag. Jeg troer ogsaa — uforbeholdent sagt — at det var nødvendigt at gjøre et saadant Tilbægtog, fordi den Slutning, der fremkom, umiddelbart før han selv svækkede sit Angreb, gik ud paa, at de to Forslagsstillere, og selvfølgelig ogsaa de, som dele deres Ansuelser, ligesom maatte hylde den Mening, at man skulde saksfætte Straf for dem, der ikke betalte Underholdningsbidrag til deres uægte Børn og frastilte Husruer. Jeg troer, at de ærede Forslagsstillere ligesaa tidt som jeg ville vedkjende sig dette, og at det er at stille Sagen saaledes paa Spidsen, at det maa møde Modsigelse. Efter den Maade, hvorpaa den høitærede Minister har udtalt sig med Hensyn til dette Forslag, skal jeg indskrænke mig til at tilraade det høitærede Thing at vedtage det under Nr. 5 stillede Ændringsforslag. Jeg skal ikke derom gjøre nogen anden Bemærkning end den, at Enhver, som er nøie bekendt med det virkelige Liv og med Maaden, hvorpaa alle disse Forhold udvikle sig, vil finde det ganske nødvendigt, at man ikke i disse Tilfælde indskrænker sig til at anvende de Regler, der nu gives for Afsoning af Bøder, men at man derimod tager

i Betragtning de Forhold, hvortil den nugældende Lovgivning knytter sig, og fremdeles bevarer disse. — Der er kun eet Ændringsforslag, som jeg endnu skal tillade mig at berøre, nemlig Forslaget under Nr. 2, som allerede har været Gjenstand for Omtale fra forskjellige Sider. Lignende Ændringsforslag, men af langt større Omfang, ere blevene stillede til den forestaaende 3de Behandling af den borgerlige Straffelov, og jeg troer derfor at turde henvende det høitærede Things Opmærksomhed paa, om det ikke maatte være rettest ikke idag at vedtage dette Ændringsforslag, men først at see, hvilken Slæbne de samme Forslag i den større Udstrækning faae ved den forestaaende 3die Behandling af den almindelige Straffelov. Vedtages der den Forandring, som er Gjenstand for Ændringsforslaget, kan man faae det Samme gennemført i det foreliggende Lovforslag ved 3die Behandling; men det forekommer mig, at det vilde være høist uheldigt idag at vedtage Ændringsforslaget under Nr. 2, for saa maaskee imorgen, eller naar Straffeloven kommer til Behandling, alligevel at komme til det Resultat, at en saadan Forandring ikke er nødvendig eller helbig. — Jeg haaber derfor, at det høie Thing idag vil forkaste Ændringsforslaget under Nr. 2, idet man forbeholder sig til 3die Behandling at indfætte dette Punkt, saafremt Resultatet af den endelige Afstemning over Straffeloven maatte lede dertil.

Klein: Det forholder sig ikke saaledes, som det ærede Medlem, der sidst talte, udtrykte sig, at jeg med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af to ærede Medlemmer, i høi Grad havde gjort et Tilbægtog fra det meget stærke Angreb, jeg skulde have rettet mod dette Forslag; thi jeg har aldeles ikke gjort noget Angreb derpaa. Jeg har fremhævet, hvorledes den Paragraph, hvortil Forslaget er stillet, naturligen maatte fremkomme fra Kommissionens Side; jeg har forsvaret denne Indstilling fra Kommissionen, og jeg har anført, hvad der forekom mig at kunne tale for det Synspunkt, hvorfra den gik ud, men dette var ikke noget skarpt Angreb paa Ændringsforslaget, og endnu langt mindre har jeg gjort noget i høi Grad stærkt Tilbægtog.